

สรุปผลการเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความ
ความคิดเห็น
จากกลุ่มผู้ใช้น้ำต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากร
น้ำ พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑ - ๒
ส่วนที่ ๑	๓ - ๙
สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
ส่วนที่ ๒	๑๐ - ๑๙
สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ของกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิศูนย์หันตรา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	

การปฏิรูประบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำถือเป็นประเด็นสำคัญลำดับต้น ๆ ของประเทศเพราะน้ำเป็นทรัพยากรพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งการอุปโภค บริโภค การช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ การทำการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม การคมนาคม การผลิตพลังงาน รวมทั้งการท่องเที่ยว ซึ่งการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนั้น ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ช. ด้านอื่น ๆ (๑) บัญญัติว่า “ให้มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและยั่งยืนโดยคำนึงถึงความต้องการใช้น้ำในทุกมิติรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศประกอบกัน”

ที่ผ่านมาแม้ว่าประเทศไทยได้กำหนดแนวนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๙ โดยยึดหลักการบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ และยั่งยืนบนพื้นฐานของการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่แต่พบว่ายุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังไม่สามารถที่จะนำไปสู่การดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งยังมีข้อจำกัดต่อการบูรณาการแผนงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น จึงทำให้การดำเนินการขาดเอกภาพอีกทั้ง ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวนมาก ซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้และการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องหรือแก้ไขปัญหาคณะพื้นที่ที่แตกต่างกัน อีกทั้งบทบัญญัติของกฎหมายบางส่วนยังมีความซ้ำซ้อน ขัดแย้ง ไม่เชื่อมโยง และไม่ครอบคลุม การปฏิบัติภารกิจที่จำเป็นทั้งหมดในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จึงทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรน้ำได้อย่างยั่งยืน

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ประกอบด้วยข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์ที่สุด และเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศได้อย่างแท้จริง ประกอบกับ ตามมาตรา ๗๗ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้ “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบรวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนและนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน” ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญจึงได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เพื่อรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง สภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษาการฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งอุปสรรคและข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมายและการประสานงานในพื้นที่จากกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว

๒. เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

วิธีการดำเนินการ

๑. เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๑.๓๐ นาฬิกา เข้าพบและหารือกับผู้ว่าราชการจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒. เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา รับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทองต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์หันตรา ถนนสายเอเชีย ตำบลหันตรา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง สภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษาการฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งอุปสรรคและข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมายและการประสานงานในพื้นที่จากกลุ่มผู้ใช้น้ำ เพื่อรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง มาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

ส่วนที่ ๑

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.
และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศได้อย่างแท้จริง ประกอบกับ ตามมาตรา ๗๗ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้ ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบรวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนและนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอนดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญจึงได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทองต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ตลอดจนเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อมูลที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด

นายสุจินต์ ไชยชุมศักดิ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ได้กล่าวต้อนรับคณะกรรมการ
วิสามัญในการเดินทางมาศึกษาดูงาน
ในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พลเอก อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ได้ให้ข้อมูล
เกี่ยวกับการเดินทางมารับฟังความ
คิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. สรุปสาระสำคัญ
กล่าวคือ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม

๒๕๖๐ ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๑๐๐ มาตรา โดยคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาในแต่ละมาตรา
โดยละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถนำไปใช้บังคับได้ และไม่เกิดปัญหา
ในทางปฏิบัติ เนื่องจากมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จำนวน ๓๘ ฉบับ
และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๔๒ หน่วยงาน รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อผ่านการพิจารณา
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่ ๓ จะถือว่าเป็นกฎหมายปฏิรูปประเทศฉบับแรก
ตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ข. ด้านอื่น ๆ (๑) บัญญัติว่า “ให้มีระบบบริหารจัดการ
ทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรมและยั่งยืนโดยคำนึงถึงความต้องการใช้น้ำในทุกมิติรวมทั้ง
ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศประกอบกัน” นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการก่อนที่รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะมีผลใช้บังคับ อีกทั้งการรับฟังความคิดเห็นของ
กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งมานั้นได้ดำเนินการไว้ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงไม่เป็นปัจจุบัน และไม่ได้เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ประกอบด้วย
ข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์ที่สุด และเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เป็นกฎหมายแม่บท
ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศได้อย่างแท้จริง ประกอบกับ ตามมาตรา ๗๗
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้ ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับรัฐพึงจัดให้มี
การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้าน
และเป็นระบบรวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนและนำมา
ประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอนคณะกรรมการวิสามัญจึงได้มีมติ
เดินทางมาศึกษาดูงาน ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตร
ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถือเป็นศูนย์กลาง
ของภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว จึงเห็นควรให้มีการรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง
สภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์
ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งอุปสรรคและข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมายและการประสานงานในพื้นที่ของ
กลุ่มผู้ใช้น้ำดังกล่าว

อย่างไรก็ดี ที่ผ่านมามาคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแล้วเห็นว่า เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศมีหน่วยงานกลางและมีความเป็นเอกภาพ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาในประเด็นที่มีความสำคัญซึ่งแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ กล่าวคือ มีการแก้ไขโครงสร้างขององค์กรการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยก่อนหน้านี้ คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒๓ ไปยังรัฐบาล ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหน่วยงานที่จะทำหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) และต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๖๐ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พร้อมกับให้มีศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจเพื่ออำนวยความสะดวกแก้ไขปัญหาวิกฤตน้ำ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้นำเนื้อหาสาระของคำสั่งดังกล่าวมาพิจารณาและแก้ไขเพิ่มเติมมาตราที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการจัดส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๒ ชั้นกรรมาธิการไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาและให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในวาระที่ ๒ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นสำคัญจำนวนหลายมาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และอาจมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุปสาระสำคัญของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

นายอรรถพร ปัญญาโฉม รองผู้อำนวยการสำนักงานชลประทานที่ ๑๐ ได้ให้ข้อมูลสรุปสาระสำคัญ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาศึกษาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้อง การจัดเก็บค่าใช้น้ำ เห็นว่า มีความแตกต่างจากพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งไม่ได้มีการจัดเก็บค่าใช้น้ำชลประทานจากภาคการเกษตร แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจัดเก็บค่าใช้น้ำจากภาคการเกษตร ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและเป็นเพิ่มต้นทุนให้แก่เกษตรกรได้

นายโบว์แดง ทาแก้ว ผู้อำนวยการโครงการชลประทาน พระนครศรีอยุธยา ได้ให้ข้อมูลสรุปสาระสำคัญ กล่าวคือ ที่ผ่านมาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคเกษตรในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยได้นำนโยบายประชารัฐมาบริหารจัดการโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประชารัฐระดับจังหวัดและระดับอำเภอ เพื่อบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐและประชาชนในพื้นที่ โดยมีกร

แบ่งพื้นที่รับฟังสภาพปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาในแต่ละพื้นที่ได้อย่างครอบคลุมในทุกมิติ

นายสุจินต์ ไชยชุมศักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ให้ข้อมูลสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) การบริหารจัดการน้ำท่วมและน้ำแล้งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยได้มีการกำหนดต้นแบบ (Model) การดำเนินโครงการดังนี้

๑.๑ การกักเก็บ (KEEP) โดยแบ่งความต้องการใช้น้ำจากระดับเล็กไปยังระดับใหญ่ ดังนี้

- มิติของบุคคล กล่าวคือ ได้มีการจัดตั้งโครงการ “คนเมืองมีถัง คนบ้านมีโอ่ง” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือในการขาดแคลนน้ำอุปโภค - บริโภคในครัวเรือน โดยให้ในแต่ละอำเภอรณรงค์และสำรวจภาวะบรรจุน้ำสำรองในครัวเรือน คือ ในหมู่บ้านต้องมีถังน้ำหรือโอ่งน้ำ

- มิติ ของโครงสร้างการปกครองมีโครงการ “ขุดดินแลกน้ำ” ให้แก่หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัดโดยได้ดำเนินการทยอยสร้างโครงการแก้มลิง หรือขุดดินแลกน้ำ ใน ๒๐๙ ตำบล ปัจจุบันดำเนินการก่อสร้างไปแล้ว จำนวน ๔๗ บ่อ

ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจะรองรับน้ำและเป็นแหล่งน้ำให้กับเกษตรกรในช่วงหน้าแล้งได้เป็นอย่างดีรวมทั้งแก้ไขปัญหากล้วยแล้งและขาดแคลนน้ำเพื่อการทำการเกษตรทั้งนี้ การดำเนินการโครงการดังกล่าวไม่ได้ใช้งบประมาณจากภาครัฐ แต่จะนำดินที่ขุดได้ไปขายแล้วนำเงินมาก่อสร้างและบริหารจัดการโครงการดังกล่าวต่อไป

๑.๒ การป้องกัน (PREVENT) มีแผนงานดังนี้

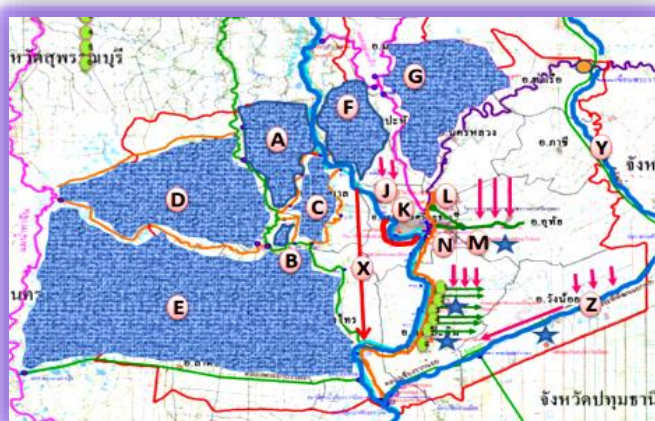
- การป้องกันในเขตเมือง ดำเนินการโดยการขุดลอกท่อระบายน้ำเตรียมความพร้อมในด้านเครื่องจักร การตรวจเช็คปริมาณน้ำฝน และการทดสอบการระบายน้ำ

- การป้องกันในเขตอุตสาหกรรม ดำเนินการโดยการเตรียมความพร้อมการระบายน้ำ เครื่องจักร และฝึกซ้อมแผนรับมืออุทกภัย

- การป้องกันภาคการเกษตร ดำเนินการโดยจัดตั้งโครงการปลูกข้าวเหลืองเวลาซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร่วมกับกรมชลประทาน มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาลดผลกระทบจากอุทกภัยซ้ำซากในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเป็นพื้นที่รับการระบายน้ำเข้าสู่พื้นที่ เช่น พื้นที่ทุ่งป่าโมก ผักไห่ บางบาล บ้านแพนและทุ่งเจ้าเจ็ด เป็นต้น จากการดำเนินโครงการดังกล่าวทำให้ที่ผ่านมาสามารถลดความเสียหายจากอุทกน้ำหลาก

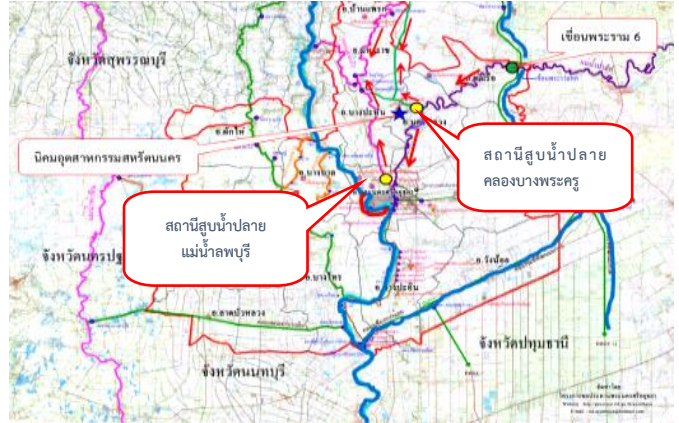
และพื้นที่เสี่ยงภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้การประกาศของจังหวัดและชลประทานจะกำหนดระยะเวลาการเพาะปลูกและการปฏิบัติให้ชัดเจนกับชาวนาในการเพาะปลูกข้าวจนถึงการเก็บเกี่ยวและกำหนดกิจกรรมการสนับสนุนการช่วยเหลือในช่วงเวลาการระบายน้ำเข้าทุ่ง เช่น การปล่อยปลา กุ้ง เป็นต้น

๑.๓ การระบายน้ำ (DRAIN) มีการดำเนินการแบ่งเป็น ๒ กรณี ได้แก่

(๑) สร้างคลองระบายน้ำหลากบางบาล-บางไทรยาว ๒๒.๓๕ กิโลเมตร ระบายน้ำได้จำนวน ๑,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

(๒) ก่อสร้างประตูระบายน้ำ สถานีสูบน้ำปลายแม่น้ำลพบุรี มีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จำนวน ๒๒,๐๐๐ ไร่ และสถานีสูบน้ำปลายคลองบางพระครุมีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จำนวน ๑๓๐,๕๐๐ ไร่ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) เห็นควรกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. มีเนื้อหาเฉพาะในส่วนที่เป็นสาระสำคัญหลัก ส่วนรายละเอียดในทางปฏิบัติควรกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรอง เนื่องจากกฎหมายลำดับรองจะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายกว่ากฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ เพื่อให้รองรับสถานการณ์ที่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงอนาคต รวมทั้งเพื่อป้องกันปัญหาการตีความกฎหมาย

๒) หากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจดทะเบียนการใช้น้ำ หรือขออนุญาตการใช้น้ำ ควรกำหนดให้การบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One stop service) และลดขั้นตอนการขออนุญาตใช้น้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อราชการให้สามารถรับบริการจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้ ณ ที่แห่งเดียว โดยไม่จำเป็นต้องไปติดต่อ ณ ส่วนราชการต่าง ๆ หลายแห่งซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกสบายในการติดต่อราชการกับภาครัฐ

คณะกรรมการวิสามัญตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

พลเอก อภิสิทธิ์ หมีนสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ประเด็นกฎหมายลำดับรอง จากการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ตระหนักถึงประเด็นการจัดทำกฎหมายลำดับมาโดยตลอด และได้จัดส่งหนังสือไปยังกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้จัดส่ง

ร่างกฎกระทรวงหรือกฎหมายลำดับรองที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้รับข้อมูลว่าการดำเนินการเพื่อออกกฎหมายลำดับรองดังกล่าวกรมทรัพยากรน้ำได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็น

จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ก่อนก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะมีผลใช้บังคับ และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกาศใช้บังคับ จึงส่งผลให้ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๐๗ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐผู้เสนอกฎหมายต้องเสนอแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองที่แสดงกรอบเวลาและสาระสำคัญมาพร้อมด้วยประกอบกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๖๐ ส่งผลให้โครงสร้างขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เปลี่ยนแปลงไปจากร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ รวมทั้งหน่วยงานในการจัดทำกฎหมายลำดับรองได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำกฎหมายลำดับรองมาเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งการจัดทำกฎหมายลำดับรองต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้มีความละเอียดและรอบคอบสามารถปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

๒) ประเด็นการลดขั้นตอนดำเนินการขอใบอนุญาตการใช้น้ำ การต่ออายุใบอนุญาต การจัดเก็บค่าใช้น้ำ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีการเสนอความเห็นประเด็นดังกล่าวไปยังรัฐบาลเพื่อดำเนินการแก้ไขและลดขั้นตอนดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วให้แก่ภาคประชาชน ภาคการพาณิชย์ และภาคการอุตสาหกรรม ตลอดจนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ กรรมาธิการ

วิสามัญ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ที่ผ่านมา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ของคณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ประชาชนหรือหน่วยงานฝ่ายปฏิบัติของรัฐสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายขึ้นและไม่เกิดความสับสน อีกทั้งยังสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้

“รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็น หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง”

ส่วนที่ ๒

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.
ของกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง
ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิศูนย์หันตรา อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศทั้งระบบ ซึ่งปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๓๘ ฉบับ และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๒ หน่วยงาน จึงทำให้ขาดความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เช่น ปัญหาน้ำแล้ง ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาคุณภาพน้ำ เป็นต้น ดังนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอ่างทอง เพื่อรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง สภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งอุปสรรคและข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ต่อไป

พลเอก อภิสิทธิ์ หมีนสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การเดินทางมาศึกษาดูงานว่า ทรัพยากรน้ำมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประชาชนและประเทศชาติ โดยในปัจจุบันได้มีแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) และได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๖๐ เรื่อง การจัดตั้ง

สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ซึ่งในการดำเนินงานจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลาย หน่วยงานเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ไปเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว และในอนาคตประเทศไทย จะมีร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. มาบังคับใช้ ซึ่งจะทำให้กรอบองค์ประกอบของการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ คือ มีกฎหมายที่บังคับใช้เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ มีแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ และมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ดังกล่าว ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. เข้าสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำนั้น คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการศึกษาโดยพบข้อมูลว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานที่มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำรวมทั้งหมด ๔๒ หน่วยงาน ทำให้การดำเนินการขาดเอกภาพและขาดกลไกในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่าง หน่วยงาน รวมทั้งได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวนมากถึง ๓๘ ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้และการแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่องหรือแก้ไขเฉพาะพื้นที่ ที่แตกต่างกัน อีกทั้งข้อกำหนดในกฎหมายบางส่วนยังมีความซ้ำซ้อน ขัดแย้ง ไม่เชื่อมโยง มีช่องว่าง และไม่ครอบคลุมการปฏิบัติภารกิจที่จำเป็นทั้งหมดในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จนทำให้ การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรน้ำได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นว่าหากร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. มีผลใช้บังคับแล้ว จะเป็นกฎหมายฉบับแรกของปฏิรูปประเทศในด้านทรัพยากรน้ำตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๕ ซึ่งบัญญัติไว้ใน ข. ด้านอื่น ๆ (๑) “ให้มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและยั่งยืน โดยคำนึงถึงความต้องการ ใช้น้ำในทุกมิติ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศประกอบกัน”

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังได้กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗ วรรคสอง ว่าก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟัง ความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรา กฎหมายทุกขั้นตอน ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการเดินทางมาศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่ม ผู้ใช้น้ำต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มผู้ใช้น้ำทุกภาคส่วน ได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และเพื่อนำไปสู่การ ปรับแก้ไขกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพครบถ้วนและสมบูรณ์ต่อไป

สรุปสาระสำคัญของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

นายสมพงศ์ คงเข้มดี
กลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการท่องเที่ยวในเขต
พื้นที่จังหวัดอ่างทอง ได้แสดงข้อคิดเห็น
และข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. กล่าวคือ การใช้น้ำ
ภาคการเกษตรเป็นการใช้น้ำที่สำคัญ
ที่สุด โดยในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยามีการ
ใช้น้ำภาคการเกษตรมากเป็นอันดับหนึ่ง

รองลงมาคือการใช้งานเพื่อการท่องเที่ยว และการใช้น้ำเพื่อการประมง ที่ผ่านมามีปัญหาคือพื้นที่
ลุ่มแม่น้ำน้อยเป็นแหล่งปัจจัยที่ลงทุนต่ำ แต่ภาครัฐมีกำไรมาก เนื่องจาก มีประตุน้ำที่อำเภอ
ผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนตนอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำน้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง
โดยในทุกปีมักจะประสบปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้ง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐก็ได้เข้ามาแก้ไขปัญหา
ดังกล่าว แต่การแก้ไขปัญหาจะไม่ถูกวิธีการ เช่น ประตุน้ำที่อำเภอผักไห่ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จะไม่ค่อยใช้งานเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีการขุดลอกลำน้ำใด ๆ เลย เป็นต้น
ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. สามารถบัญญัติได้ให้ภาครัฐต้องดำเนินการขุด
ลอกคูคลองน้ำโดยเริ่มตั้งแต่ประตุน้ำในพื้นที่อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปจนถึง
อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทองได้นั้น จะส่งผลให้แก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ได้ รวมทั้ง
หากหน่วยงานภาครัฐขุดลอกลำน้ำตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว จะส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศ
ในพื้นที่ได้ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลมีกำไรจากการท่องเที่ยวดังกล่าวได้เป็นอย่างมาก เนื่องจากวิถีชีวิต
ของประชาชนในพื้นที่ยังใช้เรือเป็นยานพาหนะในการเดินทางอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งก็ถือว่าเป็น
เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศในพื้นที่ได้

นอกจากนี้ ประเด็นในร่างมาตรา ๒๖ เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ
ลุ่มน้ำ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรรมการโดยตำแหน่งนั้น ตนเห็นว่าที่ผ่านมาในหลายจังหวัด
มักจะโยกย้ายผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนแผนงานใด ๆ ไม่ต่อเนื่อง

ดังนั้น ตนจึงขอเสนอให้มีผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำเข้ามาเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย เนื่องจากผู้แทนดังกล่าวจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านทรัพยากรน้ำเป็นอย่างดี

นายสำรวม ปลื้มสุข กลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตรในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า หากดำเนินการขุดลอกคูคลองแล้ว อาจส่งผลให้ตลิ่งแม่น้ำทรุดพังลงได้ ซึ่งหากตลิ่งทรุดพังแล้ว จะทำให้เสียงบประมาณเป็นจำนวนมากในการฟื้นฟู ดังนั้น ตนจึงเห็นว่าไม่ควรให้มีการขุดลอกคูคลองดังกล่าว

นายชูชาติ พูลสวัสดิ์ กลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตรในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ร่างมาตรา ๓๙ จะมีการบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบนิเวศ ซึ่งประเด็นดังกล่าวควรบ่งบอกให้ชัดเจนว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีแผนงานในการรักษาระบบนิเวศอย่างไร ซึ่งขอให้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้ระบบนิเวศคงอยู่ได้อย่างยั่งยืน เนื่องจากในปัจจุบันหลายพื้นที่ ระบบนิเวศได้ถูกทำลายไปเกือบหมดแล้ว หากหน่วยงานภาครัฐไม่ให้ความสำคัญเรื่องดังกล่าว ประเทศไทยอาจสูญเสียระบบนิเวศได้

นายพิชิต อุตสาหประดิษฐ์ กำนันตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตนในฐานะประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำโครงการทุ่งบางบาลร่วมใจพัฒนา มีข้อห่วงใยว่า ข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นต่อกลุ่มผู้ใช้น้ำของคณะกรรมการวิสามัญจะเป็นข้อมูลที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำได้หรือไม่ เนื่องจากที่ผ่านมาพื้นที่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามักประสบปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากบ่อยครั้ง หน่วยงานภาครัฐมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอยู่บ่อยครั้ง แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาซ้ำซากให้จบสิ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ตนขอให้คณะกรรมการวิสามัญช่วยสนับสนุนโครงการเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่สำคัญของภาครัฐด้วย เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

นายสมบุญ พูลผล กลุ่มผู้ใช้น้ำภาคการเกษตรในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้สอบถามคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเก็บค่าใช้น้ำหรือไม่ และในการประชุมคณะกรรมการลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่ เกษตรกรสามารถเข้าร่วมประชุมได้หรือไม่ เนื่องจากที่ผ่านมาในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่ที่เกิดภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วมซ้ำซากเป็นประจำทุกปี และไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ตนจึงเห็นว่าควรให้ผู้แทนภาคเกษตรกรเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วย เพื่อให้สามารถเสนอโครงการสำคัญ ๆ ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้

นายเสนาะ บัวบุตร **กำนันตำบลพระนอน อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา** ได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปลสาระสำคัญดังนี้ ในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หากแหล่งน้ำสาธารณะเป็นแหล่งน้ำที่ประชาชนให้ความสำคัญในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ก็จะไม่เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น แต่ที่ผ่านมาในพื้นที่มักจะมีเกษตรกรบางกลุ่มบุกรุกพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถสร้างคันกันน้ำสำหรับใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาก็ได้แก้ไขปัญหาโดยจัดทำโครงการดินแลกน้ำเพื่อสร้างแก้มลิงในพื้นที่ของจังหวัด ซึ่งโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในภาวะน้ำแล้งได้

นายชูชาติ ทรงกิต **ประธานสภาเทศบาลตำบลหัวเวียง** ได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปลสาระสำคัญดังนี้ พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ที่ทำนาของเกษตรกร ซึ่งที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐจะร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่อยู่หลายครั้ง แต่ตนเห็นว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมให้ยั่งยืนได้ เนื่องจากหากกรณีมีน้ำทะเลหนุนสูง ก็จะส่งผลให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกิดน้ำท่วม เนื่องจากเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำ นอกจากนี้ ประเด็นในร่างมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้ในกรณีที่ใช้ น้ำตามใบอนุญาตเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลของทรัพยากรน้ำสาธารณะในกลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง หรือก่อให้เกิดผลกระทบอย่างสำคัญต่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำหยุดการใช้น้ำตามใบอนุญาตไว้เป็นการชั่วคราว และให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งผลกระทบดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้น ตนขอสอบถามว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ใดกำหนด

นายสมหวัง ฤงสุวรรณ **ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และประธานสภาอุตสาหกรรมภาคกลางตอนบน ๑** ได้แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปลสาระสำคัญดังนี้ การมีร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากที่ผ่านมา ประเทศไทยมักประสบปัญหาด้านทรัพยากรน้ำอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งหากพิจารณาบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าได้กำหนดมีคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) และคณะกรรมการลุ่มน้ำเกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นการกำกับดูแลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยที่ผ่านมามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากถึง ๔๒ หน่วยงาน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓๘ ฉบับ ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีผลใช้บังคับ ก็จะไม่สามารถบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อันเป็นปัญหาหลักของประเทศได้ ดังนั้น บุคคลผู้ที่จะมาทำหน้าที่ในการเป็นกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จะเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ตนจึงเห็นว่าคณะกรรมการวิสามัญควรพิจารณา

ให้ละเอียดรอบคอบ โดยเห็นควรให้กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการลุ่มน้ำได้ ควรมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนเข้าร่วมประชุมแทน เพื่อให้ การประชุมคณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการต่อไปได้

นอกจากนี้ ประเด็นร่างมาตรา ๓๙ เกี่ยวกับการแบ่งประเภทการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะ จะเห็นได้ว่ายังไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะเพื่อการดำรงชีพกับการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะเพื่อการพาณิชย์ เช่น ชาวนามีฐานะร่ำรวยและมีที่ดินทำนาจำนวน ๑๐๐ ไร่ จะเห็นได้ชัดว่าการใช้ทรัพยากรน้ำในที่ดินจำนวนดังกล่าว จะเป็นการใช้น้ำในปริมาณมาก ดังนั้น จะเรียกว่าเป็นการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะเพื่อการพาณิชย์หรือไม่ เป็นต้น ดังนั้น ตนจึงเห็นว่าการแบ่งประเภทการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะข้างต้น ควรกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนเพื่อป้องกันไม่ให้ ประชาชนเกิดความสับสน

นายศักดิ์วิธู แซ่ด่าน ผู้แทนบริษัท ดับบลิวเอชเอ ยูทิลิตี้แอนด์พาวเวอร์ จำกัด ได้แสดง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ประเด็นในหมวด ๒ สิทธิ ในน้ำ หากมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งกักเก็บน้ำจากทรัพยากรน้ำ สาธารณะมากเกินไปจนเกิดความขัดแย้งขึ้น ตนขอสอบถามว่าจะมีหน่วยงานใดเป็นผู้เจรจาไกล่เกลี่ย เพื่อยุติความขัดแย้งหรือจะมีบุคคลใดเป็นผู้ตัดสินความ ขัดแย้งดังกล่าว และการตัดสินความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้น มีสภาพบังคับตามกฎหมายหรือไม่ นอกจากนี้ ประเด็น เกี่ยวกับร่างมาตรา ๓๙ ซึ่งเป็นการแบ่งประเภทการใช้ ทรัพยากรน้ำ สาธารณะนั้น ประเภทการใช้ทรัพยากรน้ำ สาธารณะแต่ละประเภทจะต้องไปกำหนดในกฎกระทรวง หรือไม่ หรือจะออกประกาศใด ๆ ในภายหลัง รวมทั้งการขออนุญาตการใช้น้ำตามร่างมาตรา ๔๑ และ ร่างมาตรา ๔๒ จะมีผลบังคับใช้เมื่อใด ซึ่งหากไม่มีกฎกระทรวงออกตามมาก็จะทำให้เกิดช่องว่าง ของการใช้น้ำได้ อีกทั้งกระบวนการในการอนุญาตใช้น้ำจะใช้ระยะเวลาทั้งหมดเท่าใด ดังนั้น ตนจึงเห็นว่า ขั้นตอนการขออนุญาตใช้น้ำควรกำหนดกรอบระยะเวลาให้ชัดเจน

ประเด็นร่างมาตรา ๔๖ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำ ประเภทที่สองและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม และร่างมาตรา ๔๗ ที่กำหนดให้ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำสำหรับ การใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สามนั้น จากประเด็นร่างมาตราดังกล่าว ตนเห็นว่า อำนาจของรัฐมนตรีกับอำนาจของนายกรัฐมนตรีเป็นการใช้อำนาจเดียวกันหรือไม่ และเห็นว่าไม่ควร แยกอำนาจดังกล่าว ควรกำหนดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจทั้งสองร่างมาตรา

ประเด็นเกี่ยวกับร่างมาตรา ๕๐ ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สอง และประเภทที่สามต้องติดตั้งเครื่องมือ ประเมินหรือวัดปริมาณน้ำที่ใช้ และการเก็บข้อมูลที่เป็น เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบนั้น ตนมีความเห็นว่าควรกำหนดชนิด ประเภท และจำนวน ของเครื่องมือวัดด้วย เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

นายอิษฐ์ พุ่มเข็ม ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางน้ำ ได้แสดง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ประเด็นในร่างมาตรา ๒๖ ของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ตนเห็นว่า สัดส่วนของกรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่งนั้น เห็นควรให้เพิ่มผู้แทนจากกรมโรงงาน อุตสาหกรรมด้วย เนื่องจากการใช้ทรัพยากรน้ำที่สำคัญ จะใช้เพื่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม เป็นส่วนใหญ่ ตนจึงเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรม คือ กรมโรงงาน อุตสาหกรรม ดังนั้น จึงขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒๖ (๑) โดยเพิ่มผู้แทนจาก กรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่งดังกล่าว

คณะกรรมการวิสามัญตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.

พลเอก อภิวัชร์ หมื่นสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้ให้ ข้อมูลสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ประเด็นการเสนอให้หน่วยงาน ภาครัฐต้องดำเนินการชุดลอกคูคลองลำน้ำ ในพื้นที่อำเภอฝักไถ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปถึงอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง นั้น ประเด็นดังกล่าวปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๓๔ ของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. แล้ว โดยร่างมาตรา ๓๔ จะเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ โดยกรรมการลุ่มน้ำจะต้องจัดทำแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ รวมทั้งจะต้อง จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม เสนอ กนช. เพื่อให้ ความเห็นชอบด้วย ดังนั้น ประเด็นดังกล่าว คณะกรรมการลุ่มน้ำมีจะหน้าที่และอำนาจในการ ดำเนินการอยู่แล้ว

๒. ประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัญหาดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๖๑ แล้ว โดยร่างมาตราดังกล่าว จะเป็น การบัญญัติเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและการจัดทำ แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า โดยให้จัดทำเป็นแผนเพื่อเตรียมการรองรับทั้ง

กรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำรวมทั้งร่างมาตรา ๑๗ (๘) เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ในการพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะน้ำท่วมของคณะกรรมการลุ่มน้ำต่าง ๆ เพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำดังนั้น จากร่างมาตราดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสามารถแก้ไขปัญหาภาวะน้ำท่วมในอนาคตได้

๓. ประเด็นเกี่ยวกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้น จะเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำในการรับเรื่องร้องทุกข์ โกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ ซึ่งได้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๔ (๘) แล้ว

นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ
กรรมการการวิสามัญ ได้ให้ข้อมูลสรุปสาระสำคัญดังนี้

๑. ประเด็นร่างมาตรา ๒ แต่เดิมได้กำหนดให้ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้กำหนดเป็นระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการลุ่มน้ำได้รวดเร็วขึ้น

๒. ประเด็นเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าใช้น้ำนั้น ร่างมาตรา ๔๐/๑ ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า การใช้น้ำประเภทที่หนึ่งไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและไม่ต้องชำระค่าใช้น้ำ

๓. การกำหนดให้มีร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. นั้น เนื่องจากจากหน่วยงานแต่ละภาคส่วนมีการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่บูรณาการหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรม

๔. ประเด็นในร่างมาตรา ๕๑ นั้น จะเกี่ยวข้องกับร่างมาตรา ๔๔ คือ ในการขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นแผนการบริหารจัดการน้ำมาพร้อมกับคำขอด้วย ซึ่งรายการแผนการบริหารจัดการน้ำได้ปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๔๔ แล้ว

พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข รองประธานคณะกรรมการวิสามัญคนที่สาม ได้ให้ข้อมูลสรุปสาระสำคัญ ดังนี้ ประเด็นร่างมาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีผู้ขอรับใบอนุญาตได้เคยใช้น้ำในปริมาณมาก และต่อมาเกิดภาวะน้ำแล้งจนส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวประสงค์จะขออนุญาตการใช้น้ำในปริมาณเท่าเดิม ร่างมาตรา ๕๑ จึงได้กำหนดไว้โดยให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ใช้น้ำรายอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ ดังนั้น ประเด็นดังกล่าวจะไม่สามารถกระทำได้โดยพลการ แต่จะต้องมีคณะกรรมการพร้อมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้พิจารณาดำเนินการ ซึ่งจะทำให้เกิดความธรรมต่อผู้ใช้น้ำทุกฝ่าย

